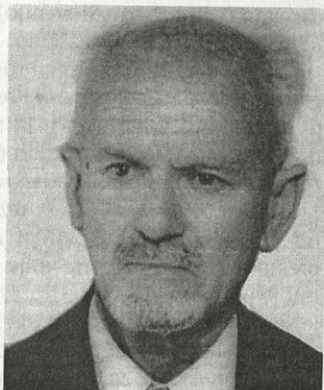

Dr. Vladimir Škerlak

1909–2002

Ko pišem te vrstice, mislim zlasti na zadnjih dvajset let, ko sva bila z dr. Škerlakom tako rekoč vsak dan vsaj v telefonski povezavi in sem bil priča njegovi izredni umski bistrini in vztrajni delavnosti.

Rodil se je 3. oktobra 1909 očetu dr. Vladimiru Škerlaku, odvetniku v Budimpešti, in materi Madžarki. Po prvi svetovni vojni se je družina preselila v Mursko Soboto, očetov rojstni kraj, in tako se je Vladimir šele v prvi gimnaziji seznanil s slovenščino.

Sredi višje gimnazije je odšel v Ljubljano, kjer je 1928 maturiral na Poljanski gimnaziji, 1936 diplomiral na Pravni fakulteti in 1938 postal doktor prava. Med študijem je živahno deloval v študentovskih organizacijah, ustanovil Društvo prekmurskih akademikov in soustanovil Prekmursko muzejsko društvo.

Samostojno odvetniško pisarno je odprl v Lendavi in veliko pomagal slovenskim kmetom ob agrarni reformi, zato so ga ob začetku druge svetovne vojne Madžari z družino vred

odpeljali v Budimpešto, od koder pa mu je srečno naključje omogočilo odhod v Sento v Vojvodini namesto v Dachau.

Po vojni je še pet let ostal v Srbiji, ker se zaradi osebnih zamer ni mogel vrniti v Slovenijo, po letu 1950 pa je bil nekaj časa v službi v Litostraju, potem v Postojni in na Vrhniki, najdlje pa v Totri. Leta 1979 se je upokojil kot pravni svetnik.

O prostem času sta z ženo Hano prepotovala pol sveta. Pri tem se jima je nabralo nepregledno število posnetkov za predavanja, Vladimir pa se je uveljavil tudi kot akvarelist. Zlasti doma je bil navdušen gornik. Prelezel je vse hribe in pridno sodeloval pri *Planinskem vestniku*. Predvsem je zaslužen za zgodovino alpinističnega kluba Skala. Pri tem sta mu pomagala izvrsten spomin in dokumentarno vodeni zasebni dnevnik.

Odlično strokovno in zlasti jezikovno znanje je potem še globoko v upokojenska leta razdaljal kot zapriseženi sodni tolmač za la-

tinščino (edini za vso Slovenijo), madžarščino, nemščino, srbščino, hrvaščino.

Kot pisec je živo spremljal tudi siceršnje dogajanje doma in še posebej v Prekmurju ter pridno sodeloval v jezikovnih in splošno kulturnih in zgodovinskih dogodkih (med drugim je zelo zaslužen za slovenski dan reformacije).

Ko je stopil v pokoj, sva se seznanila, posredno ob tedanjem Jezikovnem razsodišču. Kar prekipel je od delovne volje in vneme. Bilo mu je premalo, da je pri društvu Pravniki vodil jezikovno sekcijo, premalo, da je v zvezi s tem veliko pisal v *Pravno prakso* (pozneje je izšlo v tisku *Sto nasvetov za pravilno rabo slovenščine*, pri katerih sem tudi sam precej sodeloval).

Ob imenitnem madžarsko-nemškem pravnem slovarju je prišel na misel, da bi kaj podobnega pripravil za slovenščino. Podprl sem ga in mu obljubil pomoč. Po raznih vmesnih stopnjah se je pod okriljem *Gospodarskega vestnika* izkristalizirala zamisel o slovensko-nemškem

pravnem slovarju, h kateri je bil za revizorja pritegnjen dr. Stojan Pretnar, in triperesna deteljica je pridno delala.

Ko nas je prehitel dr. Apovnik s podobnim slovarjem, smo svoj slovar razširili v *Veliki slovensko-nemški pravniški slovar*. Vendar tudi s tem nismo imeli prave sreče: ob osamosvojitvi Slovenije se je pravno izrazje bistveno spremenilo in znova je bilo treba pregledati vse zakone, potem se je pridružila reforma nemškega pravopisa in sploh ... Triperesna deteljica z indijanskimi imeni Ranjeno koleno, Sedeči bik in Ozko grlo pa je delala naprej in slovar je presel v enega največjih pravnih slovensko-nemških priročnikov. Gospodarski vestnik se je obvezal, da bo delo prej ko mogoče izšlo.

Dr. Vladimir Škerlak je umrl 16. januarja 2002 in zapustil vdovo Hano, pa tudi velik, življenjski spomenik svojemu znanju v pravnem slovarju.

Janko Moder